

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 32Csp/190/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118211030
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Benčová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118211030.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Lenkou Benčovou v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému Z.. L. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXXX/XX, XXX XX B., o zaplatenie 4 098,47 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 2 826,68 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 2,06 eura a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 826,68 eura od 24.08.2018 do zaplatenia, a to v splátkach po 80 eur mesačne splatných vždy do 20. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok v prípade neuhradenia splátky riadne a včas.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 27.09.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu 4 098,47 eura, úrok 155,41 eura, úroky z omeškania 2,06 eura, úrok 10,90 % ročne z istiny 4 102,75 eura od 24.08.2018 do 24.08.2018 a z istiny 4 098,47 eura od 25.08.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny 4 102,75 eura od 24.08.2018 do 24.08.2018 a z istiny 4 098,47 eura od 25.08.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania z úrokov vo výške 155,41 eura od 24.08.2018 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania.

2. V žalobe tvrdil, že dňa 12.05.2016 uzatvoril so žalovaným úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 5 000 eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 22.04.2024. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, a preto žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 23.08.2018. Žalobca tvrdil, že bonitu žalovaného riadene skúmal.

3. Žalobca ako dôkazy označil: zmluvu o úvere, žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru, všeobecné obchodné podmienky, obchodné podmienky pre úvery občanom, sadzobník poplatkov, opakované upozornenie, výzvu na predčasné splatenie úveru, stav omeškaných splátok na úvere, prehľad splácania, prepočet zmluvných úrokov, prepočet úrokov z omeškania, výpis z registra úverov.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že zmluvu považuje za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu neuvedenia rozpisu splátok na istinu, úrok a poplatky.

5. Výzvou zo dňa 16.11.2018 súd vyzval žalobcu, aby uviedol, akým spôsobom vyhodnotil report zo Spoločného registra bankových informácií (ďalej len „SRBI“), nakoľko z neho vyplýva, že žalovaný mal zostávajúce splátky vo výške 117 240 eur, úverový rámec 1 000 eur mesačne a zostávajúce splátky 24 386 eur a teda, či napriek týmto skutočnostiam považoval žalovaného za bonitného klienta pre poskytnutie ďalšieho úveru 5 000 eur.

6. Žalobca v podaní zo dňa 23.11.2018 uviedol, že bonitu žalovaného preveril jednak reportom SRBI a tiež na základe údajov poskytnutých žalovaným v žiadosti o úver. Žalovaného nebolo možné vzhľadom na jeho profesiu (policajt, colník, zamestnanec SIS, NBÚ) preveriť dopytom v Sociálnej poisťovni. Z reportu SRBI vyplýva aj to, že k dátumu podania žiadosti o úver žalovaný nemal žiadnu omeškanú splátku, dodržiaval platobnú disciplínu a všetky svoje záväzky plnil riadne a včas.

7. Na prejednanie sporu nariadil súd pojednávanie, ktorého sa zúčastnil iba žalovaný. Žalobca svoju neúčasť na pojednávaní písomne ospravedlnil, pričom súhlasil, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Súd preto s poukazom na § 180 CSP konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a listinnými dôkazmi, t.j. zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 310208 zo dňa 12.05.2016, žiadosťou o poskytnutie spotrebiteľského úveru, všeobecnými obchodnými podmienkami, obchodnými podmienkami pre úvery občanov, opakovaným upozornením, výzvou na predčasné splatenie úveru, prehľadom splácania do predčasného zosplatenia, prehľadom splácania po predčasnom zosplatení, stavom omeškaných splátok na úvere, prepočtom zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, sadzovníkom poplatkov, reportom zo SRBI, vyjadrením žalovaného, podaním žalobcu zo dňa 23.11.2018 a zistil tento skutkový stav veci:

9. Žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom dňa 12.05.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 310208, predmetom ktorej bol bezúčelový úver vo výške 5 000 eur. V zmluve boli uvedené tieto údaje: typ a výška úrokovej sadzby: fixná do splatnosti 10,90 % p.a., poplatok za poskytnutie úveru 250 eur jednorazovo, termín splatnosti poplatku za poskytnutie úveru: v deň čerpania úveru, najneskôr do 11.06.2016, súbor poistenia: A, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver 1,92 eura mesačne, počet úhrad poplatku za poistenie schopnosti splácať úver 96, periodicita a termín splatnosti poplatku za poistenie schopnosti splácať úver: mesačne, v 20. deň kalendárneho mesiaca, výška anuitnej splátky 78,20 eura, termín splatnosti 1. anuitnej splátky 20.05.2016, počet anuitných splátok 96, periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky: mesačne, v 20. deň kalendárneho mesiaca, splatnosť úveru 22.04.2024, spôsob splácania úveru: odpísaním z bežného účtu v banke/príkazom na úhradu v prospech inkasného účtu, výška RPMN 13,35 %, pričom RPMN bola vypočítaná za predpokladu, že úver bol vyčerpaný jednorazovo v plnej výške, že poplatky a úroková sadzba ostanú po celú dobu zmluvného vzťahu nezmenené a vychádzajú z nasledovných parametrov uvedených v tejto zmluve: výška anuitnej splátky, počet splátok, výška poplatku za poskytnutie úveru, priemerná RPMN ku dňu uzatvorenia zmluvy 15,37 %, celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť (súčet výšky úveru a celkových nákladov klienta spojených s úverom) 7 757,20 eura, odpata 16,36 %, úrok z omeškania 5 % p.a..

10. Z prehľadu splácania do predčasného zosplatenia vyplýva, že žalovaný uhradil sumu 1 919,04 eura s tým, že suma 979,55 eura bola započítaná na úrok, suma 897,25 eura na istinu a suma 42,24 eura na poistné. Dosiaľ nesplatená istina predstavuje 4 102,75 eura. Z prehľadu splácania po predčasnom zosplatení vyplýva, že žalovaný uhradil dňa 24.08.2018 sumu 4,28 eura.

11. Podľa prepočtu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania (ide o listiny vypracované žalobcom) dlžný úrok predstavuje 155,41 eura a dlžný úrok z omeškania 2,06 eura.

12. V bode 2.9.1 Obchodných podmienok pre úvery občanom je upravená možnosť predčasnej splatnosti úveru v prípade, ak nastane akákoľvek zmena okolností (skutočnosti, ktoré zakladajú zmenu okolností sú upravené v bode 2.8. obchodných podmienok pre úver, medzi ne patrí aj nezaplatenie ktorejkoľvek čiastky ani do 3 mesiacov po lehote jej splatnosti).

13. Z opakovaného upozornenia zo dňa 20.06.2018 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok, celkovo v sume 93,51 eura do 25.06.2018 a zároveň žalovaného upozornil na uplatnenie práva v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka.

14. Výzvou zo dňa 23.08.2018 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlhu vo výške 4 320,22 eura s príslušenstvom, keďže rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru z dôvodu neplnenia podmienok úverovej zmluvy.

15. Zo žiadosti o poskytnutie úveru zo dňa 12.05.2016 vyplýva, že žalovaný žiadal o poskytnutie úveru vo výške 5 000 eur s dobou splatnosti 8 rokov. Žalovaný v žiadosti uviedol: typ bývania: vlastné, rodinný stav: ženatý, počet vyživovaných detí: 2, celkový počet členov domácnosti: 4, vzdelanie: VŠ 1. stupňa a údaje o zamestnaní: typ príjmu: neuvedený, profesia: bezpečnosť a ochrana, priemerný čistý mesačný príjem: neuvedený, názov a adresa zamestnávateľa - neboli vyplnené, zamestnaný od 01.01.1991, odvetvie: štátne orgány, pracovná pozícia: policajt, colník, zamestnanec SIS, NBÚ. Žiadne ďalšie údaje uvedené neboli.

16. Z lustrácie SRBI vyplýva, že výška mesačných splátok žalovaného bola 1 660 eur a zostávajúce splátky boli vo výške 117 240 eur. Žalovaný mal schválený úverový rámec vo výške 1 000 eur, pri ktorom nemal žiadnu zostávajúcu čiastku a ďalší úverový rámec vo výške 26 000 eur, kde zostávajúce splátky predstavovali 24 386 eur. Celkovo mal žalovaný v čase uzatvárania úverovej zmluvy 2 žiadosti o splátkové operácie a 1 žiadosť o kreditné karty, 11 existujúcich splátkových operácií a 2 kreditné karty, 1 odmietnutú žiadosť o kreditnú kartu, 5 ukončených splátkových operácií a 3 ukončené kreditné karty. Predčasne žalovaný ukončil 1 splátkovú operáciu. Konkrétne v čase uzatvárania zmluvy mal žalovaný spotrebný úver s mesačnou splátkou 124 eur (zostávajúca čiastka 6 537 eur, suma zostávajúcich splátok - istina a príslušenstvo 8 542 eur), spotrebný úver s výškou mesačnej splátky 262 eur (suma zostávajúcich splátok 53 714 eur, suma zostávajúcich splátok - istina a príslušenstvo 70 484 eur), spotrebný úver s výškou mesačnej splátky 166 eur (suma zostávajúcich splátok 8 582 eur, suma zostávajúcich splátok - istina a príslušenstvo 11 287 eur), nákup na splátky s výškou mesačnej splátky 55 eur (suma zostávajúcich splátok 549 eur, suma zostávajúcich splátok - istina a príslušenstvo 549 eur), spotrebný úver s výškou mesačnej splátky 241 eur (suma zostávajúcich splátok 11 691 eur, suma zostávajúcich splátok - istina a príslušenstvo 14 177 eur), spotrebný úver s výškou mesačnej splátky 164 eur (suma zostávajúcich splátok 12 522 eur), spotrebný úver s výškou mesačnej splátky 30 eur (suma zostávajúcich splátok 28 eur, suma zostávajúcich splátok - istina a príslušenstvo 30 eur), spotrebný úver s výškou mesačnej splátky 93 eur (suma zostávajúcich splátok 6 304 eur), spotrebný úver s výškou mesačnej splátky 74 eur (suma zostávajúcich splátok 4 501 eur), spotrebný úver s výškou mesačnej splátky 15 eur (suma zostávajúcich splátok 547 eur, suma zostávajúcich splátok - istina a príslušenstvo 896 eur), finančný leasing s výškou mesačnej splátky 436 eur (suma zostávajúcich splátok 12 265 eur, suma zostávajúcich splátok - istina a príslušenstvo 13 032 eur), kontokorentný úver s výškou úverového rámca 1 000 eur, kreditná karta s úverovým rámcom 1 000 eur, úver na stavebné sporenie s výškou priemernej mesačnej splátky 162 eur (suma zostávajúcich splátok 24 383 eur).

17. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že presne si nepamätá, či banka od neho vyžadovala doklady o príjme, a teda, či im predkladal nejaké dôkazy o príjme, lebo má viac úverov. Pokiaľ v zozname dokladov priložených k úveru to nie je uvedené, tak žiaden iný doklad okrem žiadosti o úver a identifikačného dokladu nepredkladal. V prípade, ak by od neho žiadali potvrdenie o príjme, nemal problém im ho uviesť a dokladovať. Žalovaný uviedol, že si je vedomý, že má dlh, ale žiadal o možnosť jeho splácania v splátkach a to na účet. Nie je ochotný platiť na pobočke a zakaždým uhrádzať 2 eurá. V súčasnej dobe pracuje ako vodič SAD Prešov a jeho čistý mesačný príjem je cca 800 eur. Taktiež poberá výsluhový dôchodok vo výške 951 eur. Jeho manželka doposiaľ bola na rodičovskej dovolenke so 6-ročnou dcérou, teraz jej končí rodičovský príspevok, starala sa o dieťa, ktoré má Downov syndróm a má 50 % ZŤP. Za byt uhrádzajú spoločne 260 eur, žalovaný má vyživovaciu povinnosť voči dvom maloletým deťom. Taktiež spláca hypotekárny úver vo výške cca 300 eur, v ČSOB stavebný úver 290 eur, leasingové splátky vo výške 298,20 eura, má pôžičku v Quatre, kde platí mesačne 57,90 eura. Mal tam aj ďalšiu pôžičku, ale tú už zosplatnili, pričom dlh tam je 2 700 eur. Taktiež mal 3 úvery v OTP banke vo výške 400 eur, aj tieto úvery sú už zosplatnené. Ďalšiu pôžičku s mesačnou splátkou približne 100 eur má z Quatra, pôžička bola poskytnutá na tlačiareň, umývačku a pod. Žalovaný má ďalšie tri úvery v Tatra banke, a.s. spolu vo výške 500 eur. Pokiaľ ide o žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru, túto podpísal, ale nikto sa ho nepýtal na mesačný príjem. Pôžičky a úvery uzatváral prostredníctvom finančného poradcu. V čase poskytnutia úveru žalovaný pracoval ako policajt, pričom jeho čistý mesačný príjem bol cca 1 100 eur. Manželka poberala rodičovský príspevok vo výške 213 eur. Ak by sa ho žalobca pýtal na jeho príjem, určite by nemal problém im ho povedať tak, ako to teraz hovorí súdu.

18. Pri právnom posúdení predmetného sporu vychádzal súd z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, t.j. k 12.05.2016 (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

19. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 1 ods. 8 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

Podľa § 2 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

Podľa § 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 7 ods. 15 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a

b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

Podľa § 7 ods. 16 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

20. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občianskeho zákonníka“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 52 ods. 1 - 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že dňa 12.05.2016 došlo medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako klientom k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 310208, na základe ktorého žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 5 000 eur. Žalovaný doposiaľ z uvedenej úverovej zmluvy uhradil žalobcovi sumu 1 923,32 eura (1 919,04 eura + 4,28 eura). Predmetnú úverovú zmluvu je nutné vzhľadom na charakter zmluvných strán považovať za zmluvu spotrebiteľskú. Žalobca je bankovým subjektom, pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov. Žalovaný pri uzatvorení a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva je preto v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch.

22. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci OcéanoGrupoEditorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným spĺňa všetky povinné náležitosti vyžadované Zákomom o spotrebiteľských úveroch.

23. Zároveň však súd dospel k záveru, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a to s poukazom na § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Veriteľ totiž pred poskytnutím úveru je povinný zistiť bonitu klienta, teda či klient bude schopný splácať úver. Pokiaľ veriteľ takto nepostupuje, zákonodarca jasne zadefinoval jeho počínanie ako hrubé porušenie jeho povinnosti podľa § 7 ods. 1 a z toho vyvodil aj sankciu vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V danom prípade žalobca síce pred uzatvorením úverovej zmluvy nahliadol do príslušnej databázy SRBI, z ktorej však jednoznačne vyplývalo, že žalovaný bol úverovo zaťažený existujúcimi minimálne 13 úvermi (11 splátkových úverov a 2 kreditné karty), pričom celková zostávajúca výška záväzkov žalovaného bola 117 240 eur a 24 386 eur. Výška mesačných splátok, ktorú mal žalovaný uhrádzať bola 1 660 eur. Pokiaľ ide o zisťovanie príjmov, z výpovede žalovaného nevyplýva, aby sa žalobca dopytoval na jeho príjem. Ak by ho bol žalobca zisťoval, žalovaný nemal problém, tento svoj príjem uviesť. Tvrdenie žalobcu, že vzhľadom na profesiu žalovaného (policajt, colník....) nemohol overiť príjem žalovaného, nemôže obstať, lebo tento príjem mal zisťovať priamo od žalovaného. Napokon je však úplne evidentné, že popri doterajších splátkach žalovaného v celkovej výške 1 660 eur, zohľadňujúc bežné výdavky na domácnosť a živobytie, bolo poskytnutie ďalšieho úveru žalovanému vo výške 5 000 eur s výškou mesačnej splátky takmer 80 eur nezodpovedné a ľahkovážne. Súd upriamuje pozornosť na ust. § 7 ods. 16 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi. V tomto prípade súd vyhodnotil konanie žalobcu ako hrubé porušenie povinnosti veriteľa overiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver. Súd sa domnieva, že na to, aby veriteľ si splnil svoju povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou pri poskytnutí úveru nepostačuje iba nahliadnúť do registra, ale ide o to, aby veriteľ po nahliadnutí do takéhoto registra vyvodil správny záver o bonite spotrebiteľa úver splácať zohľadňujúc jeho úverové zaťaženie a celkové majetkové pomery (výšku príjmov - výdavkov). Tvrdenie žalobcu o tom, že sa nemôže jednať o hrubé porušenie povinnosti skúmať bonitu spotrebiteľa podľa názoru súdu neobstojí, lebo pri takomto postupe by veriteľovi postačovalo nahliadnúť do databázy bez toho, aby sa zaoberal zistenými skutočnosťami z neho vyplývajúcimi. Takýto výklad je čisto formalistický a iste nebolo cieľom zákonodarcu donucovať veriteľov vytlačiť akýsi report bez toho, aby objektívne posúdili zistené už existujúce úverové bremeno zaťažujúce žiadateľa o ďalší úver.

24. Dôsledkom podcenenia bonity nie je neplatnosť zmluvy ale neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. V tomto smere § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nepôsobí odradzujúco, preto je dôvodné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to § 3 ods. 1 o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinnosti veriteľa na finančnom trhu (viď. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/161/2016 zo dňa 28.06.2017).

25. Podľa čl. 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.

26. V zmysle čl. 26 preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedajúcich postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity, a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takému správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14.06.2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií, veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

27. V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais (C-565/12, EU:C:2014:190), posudzoval dodržanie takýchto hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky v prípade porušenia povinnosti, upravenej v článku 8 smernice 2008/48, preveriť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa. Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabilala alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. marca 2014, LCL Le Crédit Lyonnais, C-565/12, EU:C:2014:190, body 52 a 53) (bod 64., 65. Rozsudku SD vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej).

28. „Povinnosť posouzení úvěruschopnosti spotřebitele chrání nejen spotřebitele samého před negativními důsledky neschopnosti úvěr splácet, ale zprostředkovaně také společnost jako celek, neboť předchází negativním sociálními důsledkům předlužení a insolvence v podobě pádu spotřebitele a osob na něm závislých do veřejné sociální sítě, narušení rodinných a sociálních vztahů atd. V neposlední řadě chrání i pozici věřitelů samých, neboť odborné posouzení úvěruschopnosti spotřebitele při žádosti o další úvěr snižuje riziko věřitelů, kteří těmto spotřebitelům poskytli úvěry či jiné služby již dříve. Proto zákon, konkrétně zákon o spotřebitelském úvěru (jeho § 9 odst. 1) stanoví, že věřitel je povinen při posouzení úvěruschopnosti spotřebitele postupovat s odbornou péčí. Lze přisvědčit odvolacímu soudu, že věřitel nedostojí povinnosti stanovené mu zákonem o spotřebitelském úvěru, tedy nepostupuje s odbornou péčí při posouzení schopnosti spotřebitele splácet spotřebitelský úvěr, vyjde-li z objektivně nedoloženého osobního prohlášení dlužníka o jeho osobních, výdělkových a majetkových poměrech. Na tom nic nemění, že dlužník není evidován v databázích dlužníků. ... Odborná péče předpokládá údaje, které dlužník věřiteli uvedl, ověřit, resp. objektivně podložit minimálně potvrzením zaměstnavatele dlužníka (srov. Wachtlová, L a Slanina, J.: Zákon o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů č. 145/2010 Sb. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2011, s. 98-109, ISBN 9788074001185). Nepochybně klíčová je i povinnost věřitele využívat veřejně dostupné informace, jakými jsou například státem publikované údaje o životním a existenčním minimu podle zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, a o průměrných výdajích obyvatelstva (databáze Českého statistického úřadu), a tyto porovnávat se známými nebo od spotřebitele zjištěnými (ne pouze tvrzenými) informacemi o jeho příjmech a výdajích“ (porovnaj rozsudok Nejvyššího soudu ČR 33 Cdo 2178/2018 zo dňa 25.07.2018).

29. Součástí odborné péče poskytovatele úvěru dle § 9 odst. 1 zákona č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru, je i taková obezřetnost, která jej vede k nespolehání se jen na údaje tvrzené žadatelem o úvěr, ale i k prověření (požadavku na doložení) těchto tvrzení (např. potvrzením o zaměstnání a příjmu, doložením

výplatných pásek, doložením výpisu z účtu žadateľa apod.) (porovnaj rozsudok Nejvyššího správného soudu zo dňa 01.04.2015, čj. 1 As 30/2015 - 39).

30. Na potvrdenie správnosti záveru o povinnosti veriteľa skúmať celkovú majetkovú situáciu spotrebiteľa súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/138/2017 zo dňa 19.10.2017, podľa ktorého, cit: „Cieľom § 7 ako aj § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napr. predpokladaný príjem z prejednávaneho dedičského konania, predaja nehnuteľnosti, poisťného plnenia a pod.). Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. Konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.“

31. Vyššie uvedené závery o hrubom porušení veriteľa skúmať bonitu spotrebiteľa vedú k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Znamená to, že žalovaný má vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 4 750 eur (výška úveru bola 5 000 eur, avšak reálne bola žalovanému poskytnutá suma úveru krátená o 250 eur - poplatok za poskytnutie úveru, na ktorý pri závere bezpoplatkovosti úveru nemá žalobca nárok) a keďže doposiaľ zaplatil žalobcovi 1 923,32 eura, jeho dlh predstavuje sumu 2 826,68 eura. Súd preto vyhovel žalobe len o túto istinu a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

32. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Z prisúdenej istiny súd priznal aj zákonné úroky z omeškania v kapitalizovanej forme vo výške 2,06 eura (do zosplatenia úveru) a odo dňa zosplatenia úveru v percentuálnej výške 5 % ročne až do zaplatenia.

35. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

36. Súd v zmysle vyššie citovaného ustanovenia rozhodol o povinnosti žalovaného uhradiť istinu s príslušenstvom v splátkach po 80 eur mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku pod následkom straty výhod splátok v prípade neuhradenia čo i len jednej splátky. Pri povolení splátok súd vzal do úvahy predovšetkým súčasnú majetkovú situáciu žalovaného, ktorého príjem je síce 1 750 eur mesačne, avšak žalovaný má množstvo dlhov (hypotekárny úver platí cca 300 eur mesačne, ČSOB stavebný úver 290 eur mesačne, leasingové splátky 298,20 eura mesačne, pôžička z Quatra 57,90 eura a cca 100 eur mesačne). Žalobca má aj ďalšie záväzky a to voči OTP banke, zosplatenú pôžičku z Quatra, Tatra banky. Žalovaný má vyživovaciu povinnosť voči dvom maloletým deťom, pričom manželka žalovaného bola doposiaľ na predĺženej rodičovskej dovolenke s dieťaťom, ktoré má 50% ŤZP, jej príjem bol cca 213 eur. Súd zároveň poukazuje na to, že povolenie splátok na uhradenie prisúdenej čiastky nespôsobí žalobcovi ekonomické problémy v jeho obchodnej činnosti. Splácanie prisúdenej sumy v mesačných splátkach nezasiahne neprimerane ani do hospodárskych pomerov žalobcu ako bankovej spoločnosti, ktorá má v predmete svojej obchodnej činnosti okrem iného zaradené aj poskytovanie úverov, a ktorej pohľadávky jej dlžníci splácajú bežným spôsobom v splátkach. Súd zastáva názor, že slabšia strana, ktorou žalovaný ako spotrebiteľ nesporne je, si zaslúži ochranu, keď sa objektívne ocitol v takej situácii, že by zaplatenie dlhu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia bolo pre neho devastujúce. Napokon súd pripomína, že ak sa žalovaný omešká s úhradou čo i len jednej splátky (nezaplatí ju včas alebo v plnej výške), bude dlh splatný naraz v celom rozsahu. Okrem toho nemožno zabúdať na to, že bol to práve žalobca, ktorý hrubo porušil povinnosť konať s odbornou starostlivosťou a poskytol úver osobe výrazne zaťaženej mnohými úvermi, kde pri bežnej opatrnosti a predvídavosti sa dalo očakávať, že žalovaný nebude schopný dlhodobo plniť svoje záväzky.

37. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. O trovách konania súd rozhodol na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení, pričom pomerne neúspešnejší žalobca nemá právo na náhradu trov konania a pomerne úspešnejšiemu žalovanému v konaní žiadne preukázateľné trovy z obsahu spisu nevyplývajú, ani si ich neuplatnil. Z týchto dôvodov súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).